

СПРАВА «ПАЛАНЧУК ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF PALANCHUK v. UKRAINE)

(заяви № 46948/19 та № 62388/19)

Стислий виклад рішення від 24 червня 2021 року

Заявник тримався під вартою у Державній установі «Дніпровська установа виконання покарань (№ 4)».

До Європейського суду заявник скаржився за статтями 3 та 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на неналежні умови тримання його під вартою та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту. Заявник за заявою № 46948/19 висував інші скарги за положеннями Конвенції.

Розглянувши скарги заявника за статтями 3 та 13 Конвенції, Європейський суд нагадав, що під час встановлення, чи є умови тримання такими, «що принижують гідність» у розумінні статті 3 Конвенції, серйозний брак простору у в'язничних камерах вважається дуже впливовим чинником та може становити порушення як сам собою, так і в сукупності з іншими недоліками. Посилаючись на свою попередню практику, Європейський суд дійшов висновку, що умови тримання заявника під вартою були неналежними і у нього не було ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з його скаргами, та констатував порушення статей 3 та 13 Конвенції.

Крім того, з огляду на всі наявні у нього матеріали Європейський суд констатував порушення пункту 3 статті 5 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю тримання заявника під вартою під час досудового розслідування та пункт 5 статті 5 Конвенції — у зв'язку з відсутністю або наданням неналежного відшкодування за порушення пункту 3 статті 5 Конвенції.

Стосовно скарг заявника за статтю 3 Конвенції щодо неналежних умов тримання його під вартою до 02 березня 2019 року у заяві № 46948/19 Європейський суд з огляду на всі наявні у нього матеріали дійшов висновку, що ці скарги не відповідають критеріям прийнятності та відхилив цю частину заяви відповідно до пункту 4 статті 35 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Вирішує* об'єднати заяви;

2. *Оголошує* скарги щодо неналежних умов тримання під вартою протягом періоду, зазначеного в таблиці у додатку внизу, відсутності ефективного засобу юридичного захисту у національному законодавстві у зв'язку з цим, а також інші скарги, подані відповідно до усталеної практики Суду, наведені в таблиці у додатку, прийнятними, а решту заяви № 46948/19 неприйнятною;

3. *Постановляє*, що ці скарги свідчать про порушення статей 3 та 13 Конвенції у зв'язку з неналежними умовами тримання під вартою протягом періоду, зазначеного в таблиці у додатку, та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з неналежними умовами тримання під вартою;

4. *Постановляє*, що було порушено Конвенцію у зв'язку з іншими скаргами, поданими відповідно до усталеної практики Суду (див. таблицю у додатку);

5. *Постановляє*, що:

(a) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику суми, зазначені у таблиці в додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти».